

Apassionada delicadesa brasileira

Mel (Maria Bethânia, 1979)

Mel és un de tants discos que mai van editats a Espanya, ni al moment de la seva aparició —1979— ni en posteriors reedicions en CD. Això mateix va passar amb els tretze àlbums gravats en solitari per Maria Bethânia als anys seixanta, setanta i vuitanta del segle passat, fins que ella va canviar de discogràfica. Per això, mentre que al Brasil és considerada com una gran diva —la "abelha rainha"— de la Música Popular Brasileira (MPB) i una de les seves cantants més populars —especialment a la dècada dels setanta—, a Catalunya no va actuar fins a la primavera del 1985. Aleshores va aconseguir un èxit total amb dos recitals al Teatre Tívoli barceloní.

Tornant al disc que ens ocupa, Mel: estem davant d'un disc que mescla sense miraments la MPO, el pop i la bossa nova. És un disc abolerat, apassionat i a la vegada delicat, romàntic i sexual a parts iguals. Inclou cants a l'amor hetero i altres dedicats més o menys veladament a l'amor homosexual. Bethânia canta d'una forma íntima, a vegades dramàtica, a vegades passional, però també amb lleugeresa i amb una certa sinceritat descarada.

Maria Bethânia és primordialment cantant. Per això, es va rodejar d'un grup de compositors contemporanis seus. A aquest repertori de nova creació hi suma algunes composicions dels anys cinquanta com "Lábios de mel", de Waldir Rocha —un clàssic de 1955— o "Loucura", de Lupicínio Rodrigues, un cant al dolor del desamor. Entre els compositors més moderns no podia faltar grans noms de la MPB com el seu germà Caetano Veloso —que aporta tres temes— o Chico Buarque —amb el tema "Amando sobre os jornais"—, però també trobem compositors i composidores menys coneguts aquí. Aquests musiquen lletres que tracten de temes com la dificultat de la sinceritat en les

relacions amoroses —a "De cor brasileira", composta per la poetessa Ana Terra i la cantant i guitarrista Joyce—, la sensualitat de l'amor —"Cheiro d'amor", inicialment una cançó publicitaria editada per un motel de Salvador de Bahia pel dia dels enamorats—. També s'aborden els estira-i-arronses de les relacions —al tema "Grito de alerta", de Gonzaguinha—, els desenganys amorosos —al tema "Nenhum verão" de Túlio Mourão, teclista de l'etapa progressiva del grup pioner del rock brasiler Os Mutantes—, els crits de desig — a "Gota de sangue", de Ângela Rô Rô — o la flama de la passió carnal al llarg de les diverses etapes de la vida —a la bossa nova "Infinito desejo", de Gonzaguinha—.

Tots aquests temes van ser gravats sota l'experta producció de Perinho Albuquerque, productor habitual dels discos de Caetano Veloso, Gal Costa, Chico Buarque, Gilberto Gil i molts altres artistes de la MPB. Albuquerque també va es va encarregar de tocar la guitarra clàssica i elèctrica a la gravació. Altres músics implicats van ser, per exemple, els abans esmentats Túlio Mourão i Ângela Rô Rô al piano —en format de duo de piano i veu amb Bethânia en dos temes— o Rick Ferreira a la steel guitar —a "Mel"—. Aquests músics excepcionals van rebre el suport d'una lluminosa secció de corda i d'una molt delicada secció de vents, a més d'una secció de batucada que va ser utilitzada amb molta subtileza i sense cap estridència.

En suma, parlem d'un disc a l'altura dels millors enregistraments apassionats de Marvin Gaye. És perfecte tant si busques una atmosfera íntima i sensual amb la teva parella com si, en canvi, necessites llepar-te les ferides de l'amor.

Crítica elaborada per Pep Lancina de la **Biblioteca Marc de Vilalba (Cardedeu)** en el marc del projecte Va de música.